

O poklad strýce Juráša

Název práce

Kouzelný zvoneček

Jméno a příjmení:	Markéta Petřeková
Třída:	6 B.
Věk:	11 let
Téma:	próza – pohádka
Adresa:	Nový Hrozenkov 756, 756 04
Škola:	ZŠ Nový Hrozenkov
Telefon:	604 279 367 (matka)
Datum:	3. listopadu 2017

Žil kdysi jeden dědeček, který bydlel v malé chaloupce nedaleko lesa. Jediné jeho potěšení v domě byla koza Líza. Vždy ji podojil a mléko potom prodávali ve vsi. Jednou dědeček koupil za peníze, které si vydělali, koze Líze krásný zvoneček na krk, který opravdu kouzelně cinkal. Nevěděl však, že to co cinká, není srdce zvonečku, ale klíč. Za tři dny dědeček objevil ve zvonečku klíček. Nikdo o klíčku nevěděl, jen on a jeho koza Líza věděli, co se ve zvonečku skrývá.

Jednou kolem jel mladý král na lov. Zastavil se u chaloupky, sesedl z koně a zavolal na dědečka: „Dej Pán Bůh štěstí dědečku.“

„I Vám mladíku“, odpověděl dědeček.

„Nemáte něco k snědku?“, zeptal se mladý král.

„Mám jen kozí mléko a sýr“, odpověděl dědeček.

„To nevadí, hlavně, že nebudu hladný.“

Dědeček dal mladému králi mléko a chléb a koníkovi dal čistou vodu. Mladý král mu zaplatil třicet zlatých za pohoštění sebe i koně. Dědeček si za peníze koupil knihu s názvem „VESNICE A JEJICH POKLADY“ a začal číst.

V knize se dověděl, že blízko lesa, u kterého bydlí dědeček a koza Líza, jsou tři skály a vždy o půlnoci o úplňku měsíc svítí na jedno místo u tří skal, kde je schován poklad, ale klíč od tohoto pokladu se ztratil. Dědeček věděl, co má dělat, protože právě dnes v noci bude úplněk. Tak si dal do koženého vaku chléb a do láhve si nalil ještě teplé mléko a připravil se na noc. Když odbila desátá hodina, vypravil se na cestu. Kozu Lízu samozřejmě s sebou vzal taky. Ještě štěstí, že dědeček dobře věděl, kde ty tři skály jsou. Chvilí je ale stejně hledal, ale nakonec k nim přece jen došel. Dědeček si sedl na pařez a koza Líza se poklidně pásala. Čas rychle utekl a už tu byla půlnoc, měsíc zasvítil na krásný mech, dědeček mech odstranil a koza Líza začala hrabat do hlíny, až kopyty narazila do něčeho tvrdého. Byla to dřevěná truhla, dědeček ji vytáhl z díry a vyndal ze zvonečku klíček a odemkl jím truhlu. V ní byly zlaté peníze a šperky. Dědeček se podíval na kozu Lízu a řekl jí: „Končíme s bídou Lízo.“, ale my víme jaké je to být chudý, a tak se budeme dělit. Koza Líza na souhlas zamečela a olízla dědečkovi tvář. Dědeček zavřel a zamkl truhlici a klíček dal do zvonečku. Vzal pod paži truhlici a šel s kozou Lízou domů. Dědeček schoval truhlici na bezpečné místo a šel spát.

Ráno se vzbudil, vzal z truhlice hrst zlatáků a šel s kozou Lízou koupit něco k snědku. Cesta do vsi vedla přes les a v tom lese se schovávali loupežníci. Přepadli dědečka a vzali měšec e zlatáky. Nebýt kozy Lízy byli by dědečka zabili. Líza začala loupežníky trkat rohy, až je vyhnala ven z lesa. Při útěku jim vypadl měšec, který dědečkovi vzali. Dědeček ho vzal a poděkoval Líze za záchranu. Když odcházeli ze vsi, už se nebáli jít do lesa, protože tam žádní loupežníci už nebyli. Dědeček měl k snídani Lízino mléko a čerstvý voňavý chléb z pekárny a koza Líza měla čerstvou šťavnatou mrkev.